

האיש מקדש פרק שני קידושין

מ.מ.

עין משפט
נר מצוה

א [מיי] פ"ד מהל' גירושין
הלכה כב טו"ש' א"רע
לפנין גרס' אה"ע
א"רע [ד] 7:
צב ב מיי פ"ט מהל'
גירושין הלכה לה
סגנון עין נ טו"ש' א"רע
סימן קמח ספיף מנ':
צב ג ד ג מיי פ"ח מהל'
א"רע ה"ל ג טו"ש'
א"רע סימן לח ספיף מה:
צד ר מיי ע"ש טו"ש'
ע"ש ספיף טו:

שיבוטל לעשותו פשוט. פי' בקונטרס אי משום שיש אורח זין שיטה
לשיטה כשפוטו אין לחוש שיש סופרים הרבה שאינם
אומנים לסדר כתיבתן ומניחין אורח זין השיטות ונראה דלפי ים חלק
הרבה אין לחוש ואע"ג דגט קרם פסול' לא מיקרי קרם אלא כשיש
שיטות של חלק טפי מן העדים

גט פשוט. העשוי כעין שלנו: **עדין מסוכן.** תחת הכתב: **מקושר.**
התם מפרש לה צבצא צתרה שתקנוהו לכהנים שאין יכולין להחזיר
גרושותיהן וכשהיו כועסין הולכין אל הסופר דמנחה לכמות גט ונותנו
לה ומתחרט לאחר זמן תקנו להו מקושר שיש בו טורח לעשותו ולאדכי

(א) ב"ב קמ"ג (ב) ב"ב
קפ"ה וכן נדפס א"כ
הגיון שר"ל גרס' אה"ע
(ג) [לפני מנ': זש"ג]
(ד) ב"ב קפ"ה גיטין ס"ה
(ה) [בבב"י נוסף: דלמריה]
(ו) מוספתא דקידושין פ"ב
(ז) [לנקמן פ"ב]
(ח) [שס"ג ט] [בבב"י
נוסף: הו"א] (י) [בבב"י
נוסף: הו"א] (יא) [בבב"י
וגרי"ף נוסף: דברי ל"ג
(יב) [מס' סוף
מגילה] (יג) [כשניה רש"י
(יד) [בבב"י שני"ף: ר"ש
הענין לגכח מקודשת
(טו) [בבב"י שני"ף: ר"ש
נוסף: כנון] (טז) [יהושע
ט. ס.] (יז) [בבב"י וכן
בגדלים ל': אומץ מפרשי
זה תרגום ושם שכל
אלו הפסוקים] (יח) רש"י,
(יט) [ועי' רש"י לעיל ג'
ע"א ד"ה מרת הכניס
ורש"י כחיות יג ע"ב
ד"ה מדרשות] (כ) [בבב"י
פ"א ע"ב] (כ"א) [ג'ל' אלא
שנתמחה] (כ"ב) [וכ"כ הערוך
ערך מרג"ל] (כ"ג) [ג'ל'
הלכתא דמי אמר מנא אלא
עד דמי הלכתא שהיא
משה וכו' ועי' בבב"י]

מוסף רש"י

גט פשוט. פשוט. שטר
פשוט כעין שלנו שאינו
תפור ומקושר דלנקמן,
מכור וקושר קרוין גט
דלמרינן בעלמא וגט חוב
שאין בו אחריות, וזין
בגטין ובין בשטרות מיירי
דלמרינן בגמרא כדי שלא
תחלוץ בין גיטין לשטרות
(רשב"ם ב"ב ק"ס). עדין
מתורבו. בצוף השטר כמו
שאלו טהור לחמוס בתבוא
(שם). מקושר עדין
מאחריות. כתב שיהא
ומתן חלק בשטר שיטה
המתובה ויפלה על החלק
ותופר וא"כ כותב שיטה
ומתן שיטה חלק ויפלה
על החלק ותופר וכן הרבה
כי מקום חורף השטר,
והעדים חתומין במחון
כענין שפירשו אמוראי
בגמרא ובלבד שלא יהיו
קשריו מרובין מעדין,
דמתן בתם גיטין (פ"א):
דזהו ליה קרם, ויפסם
לענין חוב כמובן כולו ענין
פשוט וזהו הנקרא אלגנו
הפשוט במקושר ואלו
הכפילות כל כפל וכל
כפיו עלמא ונראה במחון
בין כפל לכפל כעין קסת
הסופר, וכן מונח בגמרא
שעדים המתומין על כל
קשר וקשר נקראין ונראין
מחון (שם ועי' ש"ס ה"פ"ד),
שיניהם פסולים. שלא
נעשו כתיבין ממתים, ואם
שטר חוב הוא אינו גובה
זין מן היקוחות, ואם
גט אשה אינה מתגרשת
(שם). שיבול לעשותו
פשוט. לפסות ולעשותו
פשוט, שקבע התפילות
ויפתח השטר ויהיה פשוט
(שם). ות"ק לית ליה
מנהג המדינה. בתמיה,
אם רש"י צ"ל לומר שריני
פשוט ומקושר המפורשין
למ"ק אם יש מנהג שנהגו
לשנות דינם צענין אחר
הכל מנהג המדינה, והלא
ת"ק מני מנהג צה"ל (שם
קשה). באתרא דנהיגי
בפשוט כו'. חמץ לפס
צה"ל מנהג המדינה מל'
לפלוני ת"ק ור"ש (שם).
דודאי קפידא. ואם גט
אשה פסול לגנש בו (שם).
מגד סבר קפידא. ואע"ג
לומר שהקדמה בין בפשוט
בין במקושר, כיון דלמח
ליה בפשוט קפידא הוא
ויפסל המקושר, ורש"י
סבר הכל מנהג המדינה,
לומר מראה מקום הוא
לו שאלו טהור לו לחמוס
למקושר יכתוב פשוט, ומיהו
אם יכתוב מקושר טפי
יחיל ליה שרי מנחה
המדינה בשנייהם (שם).
ממקום אחר פסול.

גט פשוט עדין מתוכו מקושר עדין מאחריו
"פשוט שכתבו עדין מאחריו ומקושר שכתבו
עדין מתוכו שניהם פסולים ר' חנינא בן
גמליאל אומר מקושר שכתבו עדין מתוכו
כשר שיכול לעשותו פשוט רבן שמעון בן
גמליאל אומר הכל כמנהג המדינה והיונין
בה ותנא קמא לית ליה מנהג המדינה
ואמר ר' רב אשי באתרא דנהגי בפשוט
ועבד ליה מקושר א"ג באתרא דנהגי
במקושר ועבד ליה פשוט כולי עלמא לא
פליגי דודאי קפידא כי פליגי באתרא דנהגי
בין בפשוט בין במקושר ואמר ליה עביד ליה
פשוט ואזל ועבד ליה מקושר מר סבר
קפידא ומר סבר מראה מקום הוא לו ר'
אלעזר ז' דתנן דהאשה שאמרה התקבל ליה
גיטי ממקום פלוני וקבל לה גיטה ממקום
אחר פסול ורבי אלעזר מכשיר אלמא קסבר
מראה מקום היא לו אומר עולא מחלוקת
בשבח ממוין אבל בשבח יוחסין דברי הכל
אינה מקודשת מאי טעמא מסאנא דרב
מברעאי לא בעינא תניא נמי הכי מודה
ר' שמעון אם הטעה לשבח יוחסין אינה
מקודשת אומר רב אשי מתניתין נמי דיקא
דקתני ע"מ שאני כהן ונמצא לוי לוי ונמצא
כהן נתין ונמצא ממזר ממזר ונמצא נתין ולא
פליגי ר"ש מתקיף לה מר בר רב אשי אלא
דקתני ע"מ שיש ליה בת או שפחה מגודלת
ואין לו על מנת שאין לו ויש לו דשבח ממוין
הוא הכי נמי דלא פליגי אלא פליגי ברישא

הוא הכי נמי דלא פליגי אלא פליגי ברישא
וה"ה לסיפא הכא נמי פליגי ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידיו
ואידיו דשבח ממוין פליגי ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליגי נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ניהא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קרייני ה"אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה המתרגם
וכי' והמוסף עליו
דמתרגם וכו':

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה המתרגם
וכי' והמוסף עליו
דמתרגם וכו':

מוסף תוספות

א מקלחת שער הנשים.
רש"י מגינה ד"ע ב.

תום ר"י הוקן

מחלוקת בשבח ממון. אי
קפידא היה אלא מהא
מקום הוא לו. אבל
בשבח יוחסין. שאמרה
לשלוחה צ"ב וקבל על
קדושין מפלוני שאמר
לי שהוא לוי ונכחי
כהן, אפילו ר"ש מודה
דקפידא הרי שזה דעת
קצת בני אדם שאין רואים
להתחרב עם גדול מהם
שנתבאה עליהם. פטנא.
מנעל גדול ממדת רגלי
איני חפציה. שיקריא. שבה
התורה. כצורתו. שבה
לחסר תרגום אנקילוס,
כגון לא תנבעל את
ירב [שמות כג, ב]
לא [תהיה] [תהיה]
על דינא. מחרף. מבוה
המקום ומשנה את דבריו
שמוסיף מדרשת. תרגום
דידן. של אנקילוס שהוא
מסני דברייתא במגילת
[אן ושם שכל זה תרגום
ששכחוהו וזכור הוא
יסודו. קרא. משמע יודע
עשרים וארבעה בדיקות.
הלכות. משנה. מדרש.
ורי יוחנן דאמר כהאן
והלכתא כחוקיה דתנא
רביה דר' יוחנן. ועוד דהא
אפיסקופא (ה) הלכתא כהנא
שהוא משנה ולא תשבו
תורה, אלא תניחא משמע
הלכתא ולא תורה.

ש"א אינה רואה להכניסו במקום המקום היא לו לטרוח ולבטח בשבילה עד אחר מקום, ואם יתפון ללכת יותר תפוח עליו צרכה (שם).